

Diplomová práce
**OBRANYSCHOPNÁ DEMOKRACIE – ROZPOUŠTĚNÍ POLITICKÝCH
STRAN V ČR V KOMPARACI S VYBRANÝMI EVROPSKÝMI STÁTY**
Erika Knopová

Posudek oponenta práce

Paní Erika Knopová předložila diplomovou práci na téma „*obranyschopná demokracie – rozpouštění politických stran v ČR v komparaci s vybranými evropskými státy*“. Svou práci autorka rozdělila do šesti kapitol, které doplnila o úvod, závěr a cizojazyčné resumé. Autorka si za nevytkla žádný cíl své práce.

První kapitolu práce autorka věnuje Pojmu a funkcím politických stran, ve které autorka vychází ze základní literatury na téma a předkládá více méně standardní definici jak politické strany tak i přehled jejich funkcí, kdy se drží v zásadě zdrojů., které jsou zpracovány právníky, nebo cituje ze zákona. Obdobně tomu je, při pojednání o zakotvení politických stran.

Následující kapitola je věnována Antidemokratickým stranám, autorka se zde především snaží o definici a přehled extremismu, nikoliv samotné problematiky nedemokratických stran, které odbíjí pouze poukazem na zákonné ustanovení Pojednání o extremismu je poněkud plytké a zplošťující, autorka užívá zaběhnuté klišé (zejména u pravicového extremismu), nelze úplně souhlasit ani s tím, že náboženské strany jsou vždy sekundárně extrémní, a je patrné, že bychom k vyvrácení této teze našli mnoho příkladů z historie. V závěru kapitoly je krátké pojednání o svobodě sdružovací a shromažďovací, která není nijak pevně v této části ukotvena.

Třetí kapitola je věnována obranyschopné demokracii, autorka v ní představuje koncept obranyschopné demokracie a její vývoj v předválečném Německu a její zakotvení v současném systému ČR kapitola je víceméně popisná a nijak analyzující, což je zejména vzhledem k ústavní úpravě škoda.

Další kapitola je věnována problematice rozpouštění politických stran, kterou autorka uvodila historickým exkurzem do dob ČSR a následně se zaměřila na několik termínů ze zákona o politických stranách. Není zcela jasné proč autorka píše o odmítnutí registrace politické strany v kapitole o rozpouštění, ale v zásadě se autorka snaží o vyjasnění pojmů. Kapitola má dvě základní roviny, jednu postavenou na definici zákonných podmínek a druhou na popisu dvou případů, kdy bylo rozpouštění politické strany diskutováno, a to případ dělnické strany a případ KSČM. Oba případy jsou pojaty jako popis již publikovaných argumentů bez další analýzy. Přičemž u KSČM lze jenom podotknout, že když je poukazováno na pokus z roku 1993, neměl by být zapomenut i pokus z roku 1990, který směřoval ještě vůči KSČ, a který byl iniciován Městskou prokuraturou v Praze.

Předposlední kapitola je pak věnována komparativnímu exkurzu, který je pojat jako popis a kompilát z českých pramenů, přičemž autorka se zabývá německou, bulharskou a španělskou právní situací. Bylo asi vhodné, kdyby autorka pracovala s cizojazyčnými prameny a neparafrazovala pouze práce českých autorů.

Poslední kapitola je věnována judikatuře ESLP, která je opět velmi popisná, autorka nadměrně využívá institut odrážek a po jistém popisném úvodu připojuje rozbor jednotlivých jí vybraných případů.

Předložená diplomová práce je prací, která je na zajímavé téma, nicméně práce samotná působí velmi povrchním a plytkým dojmem, určitou roli v tomto dojmu hraje i nedůslednost a nesystematičnost práce. Z práce je rovněž patrné, že si autorka nedostatečně definovala cíl, na který by se zaměřila. I přes tyto výhrady považuji práci splňující všechny požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. Pro případ úspěšné obhajoby práce navrhuji, aby tato byla ohodnocena stupněm **dobře – velmi dobře**.

K obhajobě navrhuji diplomantce, aby se vyjádřila k tomu zda považuje dosavadní právní praxi při rozpouštění politických stran za dostatečně jasnou co do pravidel, které budou při posuzování užívány.

V Plzni dne 4. července 2013

JUDr. Tomáš Pezl